

Esame

– Şenay DEMİRCİ · 04 Mayıs 2011

İçindeki sestten uzaklaşır gibi
Hızlıydı adımları
Karanlığı bölerken
Yalnızlığı bir gölge gibiydi
Bıkmadan peşinden geliyordu
Durdu sesleri dinledi
Bir değil
Birkaç kişi yürüyordu sanki
Döndü, bakındı etrefına
-Yanılmışım dedi
Yalnızlıkmiş sadece
Benimle gelen
Bir de hüzün...

Sızı;
Bir körbıçağın
Biteviye çalışması gibiydi
Kesmeyip acıtan
Kanatan
Hiç bitmeyen acıyı
Yüreğinde hissetti
Yeniden hızlandı adımları
Kurtulmak isterken
Karanlıktan
Yalnızlıktan
Belki de kendinden
Hızla kayboldu
Mutluluk ve sevinç
Çok gerilerde kalmıştı
Esamesi bile okunmuyordu...